

ABOVSKÝ

19. ročník, číslo 1, apríl 2024
www.regionhornad.sk

hlásnik

Jar a nový rozlet je tu!

Tretí najlepší slovenský časopis v kategórii neziskových a rozpočtových organizácií súťaže Podnikové médium roka za roky 2012, 2017 a 2018. Vydáva Regionálne združenie obcí Hornád: Belža, Čaňa, Geča, Gyňov, Haniska, Kokšov-Bakša, Košická Polianka, Nižná Hutka, Nižná Myšľa, Seňa, Skároš, Sokoľany, Trstené pri Hornáde, Valaliky, Vyšná Hutka, Vyšná Myšľa, Ždaňa.

- Čitateľská súťaž o sadenicu jablone
- Nezabudnite darovať svoje dve percentá
- Bowling v regióne stále populárnejší
- Kroniky otvárajú svoje skryté príbehy
- Mladí z našich obcí úspešní v zápocheniach

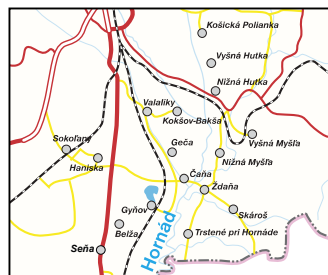

Foto Iveta Borovská

Každý z nás hľadá v živote rovnováhu a pokoj. Prácu, ktorú vyváža oddychom. A hoci uplynulá zima nebola studená, na jar sme sa už určite tešili. V našom búrlivom svete sa na nemenný kolobeh ročných období môžeme spoľahnúť. Spoľahlivou učiteľkou je aj minulosť, múdrosť predošlých generácií. Jarná príroda nás rok čo rok dojíma, hľadá a utešuje... a nostalgia za starými časmi nám pripomína, že to, aby bol dnešný svet lepší, záleží aj od každého z nás.

Nová rubrika a jej prví nominanti vnútri čísla!

Historické foto obec Gyňov

Slovo na úvod

Všímajme si dobré

Je tu jar, najkrajšie ročné obdobie. Kvety kvitnú, vtáci spievajú, potoky zurčia. Všetci sa zamýšľame, čo nás čaká. Istí si môžeme byť len jedným – určite príde zmena. Nemáme na výber, zmeny nastanú v štáte, v samospráve, v našom osobnom živote. Zmena je život a život je zmena.

Na pozitívne zmeny sa všetci tešíme, ale v živote nie je všetko ideálne. Nie všetko sa nám podarí a dopadne podľa nášho očakávania. Nejaké veci pokazíme – v práci, v osobnom živote, v škole, medzi priateľmi. Ani v našom regióne nejde všetko podľa predstáv. Je to prirodzené, často sa chybami učíme. No nesmieme stratiť vieru, vieru v lepšom zajtrajšku, v samých seba. Treba sa poučiť a kráčať ďalej.

Aby sa nám žilo lepšie, stačilo by, keby sme sa občas navzájom pochválili. Vysloviť uznanie niekomu v práci, v rodine, v škole, na to netreba veľa. Niekedy stačí pár slov. Budme úprimní, kedy sme naposledy niekoho pochválili a kedy skritikovali? Pochváliť učiteľa, kuchárku, vodiča autobusu, nebudaj starostu, to nevieme. Zato kritizujeme všetko. Vidíme veci negatívnejšie, ako v skutočnosti sú. Sústredme sa na to pozitívne.

Za posledné roky sa v našom regióne veľa podarilo. Zrekonštruovali sme škôlky, školy, obecné úrady, uskutočnili rôzne kultúrne podujatia. Občas nás pribrzdí zrušená výzva, neschválená žiadosť, korekcia. Trend je pozitívny, dúfajme, že nás už neprekvapí nič nepredvídané, žiadna pandémia, vojnové konflikty. Že príde čoraz viac zmien k lepšiemu.

Lubomír Vranka, starosta Skároša

Odišiel otec skároškého pamätníka

Za autorom ikonickej architektúry

Životná púť Pavla Merjavého, jedného z najvýznamnejších východoslovenských architektov 20. storočia, sa uzavrela 20. októbra 2023 vo veku 88 rokov.

Rodák z Humenného, ktorý vyše polstoročie tvoril v Košiciach, pomohol svojimi dielami vdýchnuť atmosféru miestam, ktoré spája celá škála emócií – od hrdosti cez radosť až po smútok.

V našom regióne zostane trvalým svedectvom jeho umenia Pamätník oslobodenia obce Skároš z roku 1974. Svojho času označil túto spoluprácu so sochárom Jurajom Bartuszom za zaujímavú kompozičnú, architektonicko-sochársku prácu. „Vychádzali sme z podstaty, že na danom mieste vstúpila Červená armáda na naše územie z juhu a začala s postupným oslobodzovaním Košického kraja. Návštevník k pamätníku prístupuje v smere postupu bojov a vidí pred sebou symbol víťazstva. Úzke pohľady medzi pylónmi umožňujú pohľady do krajiny. Základné pylóny, vyvierajúce zo zeme, sú v nej ideovo pevne zakorenené. Súčasťou kompozície je rigol – ako náznak zákopov pri bojových akciách,“ komentoval toto svoje dielo.

Pamätník v Skároši

Múzeum TANAPU v Tatranskej Lomnici

Za Merjavého vrcholný kus, za ktorý v roku 1971 získal aj prestížnu Cenu Dušana Jurkoviča, je považované Múzeum TANAPU v Tatranskej Lomnici. V Košiciach navrhol stavbu takého odlišného charakteru ako je krematórium

a sobášna sieň Radnice Starého mesta. Široký záber dokázal pri interiéri ústavného súdu či rekonštrukcii Historického radnice a Kina Slovan.

„Skôr, ako sa pustím do nového návrhu, zamyslím sa nad filozofiou diela. Potom si idem obzrieť miesto, kde má stáť. Na nič sa nesmie zabudnúť. Sledovať musím okolitú architektúru, aby dielo nepôsobilo rušivo. Je to veľa práce a plný odpadkový kôš návrhov na papieroch, ktoré cezo mňa neprešli...“

Keď si poviem, že som to možno trafil, na nápad sa vyspím a na druhé ráno sa znovu pustím do práce. Pravda, z iného konca a podľa iných hľadísk. A potom porovnávam, ktorý návrh bol lepší. Nikdy nie som spokojný s prvou verziou. Nemôžem byť!“

Autor odišiel, no jeho diela zostávajú. V spolupráci s Marekom Merjavým, synom P. M., pripravil A. Oberhauser

Pozvánka na veľkú abovskú tancovačku

Podme všetci do karičky

Deviaty ročník u širokej verejnosti obľúbeného podujatia je tu! Aj pre všetkých obyvateľov našich obcí. Bez rozdielu veku a pohlavia či znalosti tanca. V jednom či mnohých kruhoch. Za predošlých osem ročníkov sa v nej vyšantilo dovedna vyše 6 000 ľudí z celého Slovenska aj zo zahraničia.

Veľká tancovačka HRAVEJ KARIČKY Z ABOVA na košickej Hlavnej ulici otvorí 42. ročník medzinárodného folklórneho festivalu Cassovia Folkfest a to vo štvrtok 20. júna. Práve v deň letného slnovratu, teda najmocnejšieho dňa roka! FS Železiar s DFS Hanička nahral výukové videá, ktoré sú zdarma už k dispozícii na YouTube. Manažérkou Karičky je opäť Monika Floriánová, o.i. redaktorka nášho časopisu.

DFS Čarnička sa veselí na Radostnej Karičke Parchovianskej 2022

♥ tanec https://youtu.be/Rc_G_RZK28E

♥ metodika <https://youtu.be/FT2fFaYnDZ4>

Neváhajte, pridajte sa! Sledujte www.folkfest.sk a tiež FB taneckaricka.

kčj, foto DFS Čarnička

Nová rubrika Hlásnika v 19. roku – môžete sa zapojiť i vy!

Vidia krásu života

Milí čitatelia!

Udalosti predošlých rokov a aj súčasnosť nám všetkým dáva poznať, čo má v živote prioritu. Láskyplný, úctivý vzťah k sebe. Prajnosť, ústretovosť voči členom najbližšej rodiny a aj iným v blízkom i vzdialenom okolí. Peripetie dní ukazujú na podstatu: Sprítomnená láska otvára brány vedomia – nášho aj toho, čo nás

presahuje. Kde je vôľa, tam je cesta. V tomto aj ďalších číslach Abovského hlásnika, ako aj na webe **www.regionhornad.sk**, ktorý redakcia pravidelne aktualizuje, radi prinesieme príklady nezištnosti, láskavosti vo všetkých jej podobách. Väčšie i celkom maličké gestá. Srdečne vás pozývame k spolupráci. **Napište nám o ľuďoch, ktorí nezištné pomohli, ktorí**

si ctia seba, svoj život a teda aj život iných. Môže to byť väčší príbeh alebo len pár viet či slov. Môžete pridať aj digitálnu fotografiu s rozlíšením min. 500 kB. Radi príspevky a fotky (podľa ich technických možností) uverejníme a v závere tohto roka zaradíme do zrebovania. Piatich z vás odmeníme darčekomými predmetmi mikroregiónu Hornád a krásnymi knihami z tvorivej dielne vedúcej redaktorky Abovského hlásnika. Príspevky je

možné priebežne posielat na mailovú adresu: **regionhornad@gmail.com** alebo poštou na adresu: PaedDr. Katarína Eva Čaniiová, vedúca redaktorka AH, Havaniská 19, 040 13 Košice. Telefónne čísla redaktoriek a redaktora nájdete v tiráži dole na poslednej strane Abovského hlásnika. Nezapudnite, prosím, napísať aj svoj telefonický kontakt. Tešíme sa na vaše srdcia nášho spoločného regiónu.

redakcia

Nominácia prvá – Rastislav Šelepý pokračuje v šlapajách Trstenčanov

Viac rob a menej filozofuj

Meno Rastislava Šelepého je pojmom nielen v Trstenom pri Hornáde. Aktivity zamerané na zveľaďovanie a skrášľovanie prírody sú mu blízke a priniesli združeniu Priatelia trstenskej prírody možnosť zhmotniť viaceré úspešných projektov, na ktoré finančne prispeli renomované firmy ako SPP či U. S. Steel.

A so svojím dobrovoľníctvom ešte nekončí.

Rasťo, v našom regióne a určite aj v okruhu kolegov v oceliárňach si známy ako aktivista, motivátor ľudí k ochrane prírody. Čo je za tým? Kto ňa ovplyvnil v mladosti?

Určite prostredie, v ktorom som vyrastal. Pamätám si, že už od mala som mal pocit, že celé Trstené funguje ako taká veselšia rodina. Asi v každom dvore, samozrejme aj u nás doma, bol niekto buď v dychovke, v divadelnom súbore, spieval v zbere alebo bol členom športového klubu. Na konci základnej školy som sa pridala k starším do zväzu mládeže. Už vtedy sme okrem zábav robili verejnoprospešné brigády. Čistili sme jarky, natierali zábradlia... Už vtedy sme to robili aj preto, aby bolo u nás v Trstenom pekné.

Asi najviac v pamäti majú ľudia v našom regióne výsadbu aleje medzi Trsteným a Skárošom. Ako sa s odstupom vyše 10 rokov pozeráš na úžitok tohto projektu?

Stále som obdivoval stromové aleje a keď sa vyskytla možnosť vysadiť jednu aj u nás, hneď som do toho šiel. Prínos stromu v prírode asi netreba nikomu veľmi vysvetľovať, zvlášť ak rastie pri cyklotrase. Už teraz si môžu cyklisti v horúcom lete oddýchnuť v tieni niektorých líp. Nezanedbateľný je aj estetický prínos. Aleju prirodávam k živému obrazu, ktorý je každým rokom iný a tým stále zaujímavý.

Tvoje meno je neoddeliteľné

Rasťo Šelepý: Všetky financie má naše združenie iba z projektov a od darcov svojich dvoch percent z daní

späté s Priateľmi trstenskej prírody. Máte za sebou revitalizáciu Starého Hornádu, množstvo brigád. Čo sa chystáte urobiť tento rok? Myslíš si, že si si už aj vychoval nástupcov a že zmysel pre dobrovoľnú pomoc zapustil už v trstenskej komunite trvalé korene?

Momentálne nemáme pripravený konkrétny projekt, no ako každý rok sme v spolupráci s obcou naplánovali jarnú upratovaciu brigádu, ktorej sa zúčastňujú spoluobčania s podobným zmyslaním. Počas roka podľa možnosti robíme údržbu lipovej aleje a cyklotrasy. Určite podporíme vzdelávacie a športové aktivity našej základnej školy.

Myslím, že zmysel pre dobrovoľníctvo je už v Trstenom hlboko zakorenený. Máme veľa ľudí s pocitom spoločodpovednosti za to, kam sa obec uberá.

Vyznávaš nejakú špeciálnu filozofiu alebo sa v živote riadiš nejakým krédom? Čo spôsobilo, že si plánuješ voľný čas tak, že z toho

majú úžitok aj ďalší? Čo všetko zahŕňa príprava, ktorú ľudia nevidia?

Vyznávam filozofiu, že lepšie je viac robiť a menej filozofovať... Je nás tu veľa bližších či vzdialenejších príbuzných, spolužiakov, známych, s ktorými sme toho veľa zažili.

Keď pripravujem nejaký projekt, vo pred som presvedčený, že výsledok mojich priateľov Trstenčanov poteší. To ma poháňa vpred, aj keď príprava zaberie veľa hodín. Napríklad revitalizácia Starého Hornádu, keď sme zo smetiska urobili pekné oddychové miesta, si okrem desiatky úspešných vypracovaných projektov, množstva povinných dokumentov, rozpočtov, fotografickej dokumentácie a tisícok dobrovoľníckych hodín vyžiadala množstvo povolení od vodohospodárskeho podniku, od úradu životného prostredia, obce... Stále mám tie veľké krabice s dokumentmi, ak by to niekoho zaujímalo.

Všetci vedia, že zo svojich aktivít nemáš zásadný finančný pro-

spech. Čo ti teda tvoje nastavenie a samotné aktivity prinášajú? Kedy si povieš, stálo to za to!?

Som si istý, že je ešte stále veľa tých, čo si myslia, že naše občianske združenie má nejaký pravidelný príjem od štátu, preto je povinné verejnoprospešné aktivity robiť. Nie je to tak. Financie máme iba z projektov, ktoré vypracujem a z asignácie 2 % dane z príjmu. Tá tiež nespadne z neba, ale je potrebné splniť nejaké podmienky a navštíviť potrebné úrady. Podstatou výzvy, do ktorých sa zapájame, je dobrovoľníctvo a neziskovosť.

A čo mi to prináša? Dobrý pocit, že pokračujem v šlapajách Trstenčanov. Jednak tých, ktorí sú spomínaní v kronikách, ako našu obec v minulých storočiach rozvíjali. Ale aj mojich priateľov – žijúcich aj tých, čo už nie sú medzi nami. Oni boli tiež presvedčení, že kto môže, má pre obec niečo urobiť. Myslím si, že slová „stálo to za to“ môžem povedať už dnes.

pýtal sa Anton Oberhauser

Nové materské centrum v Čani

Materské centrá, teda priestory, kde môžu skupinovo tráviť voľný čas rodičia na materskej či rodičovskej dovolenke a ich deti, si v posledných rokoch získali aj na Slovensku veľkú obľubu.

Za pomoci starostu a poslancov sa skupina rodičov-rodákov z Čane pustila pred rokom v marci do rekonštrukcie priestorov na Osloboditeľov 22. Viacerí z nich aj sami k ich zveladeniu prispeli, či už finančne, dobrovoľníkmi brigádami alebo zakúpením zariadenia do dokončených miestností.

Čas v centre trávia radi hlavne rodičia, ktorí sa počas rodičovskej dovolenky cítia osamelo a túžia po kontakte s ďalšími ľuďmi. Ako veľmi praktické sa ukazuje pre tých obyvateľov, ktorí sa do Čane prisťahovali iba nedávno. „Materské centrum dáva možnosť re-

alizácie rôznych tvorivých dielní pre deti, kurzov, prednášok, seminárov na témy rodičovstva, tehotenstva alebo kultúrno-spoločenských aktivít,“ hovorí samostatný referent **Peter Jalč**.

Hlavnou miestnosťou zariadenia je bezpečná herňa, kde sa môžu detičky dosýta zahrať a rodičia organizovať kultúrno-spoločenských aktivít,“ hovorí samostatný referent **Peter Jalč**.

Hlavnou miestnosťou zariadenia je bezpečná herňa, kde sa môžu detičky dosýta zahrať a rodičia organizovať kultúrno-spoločenských aktivít,“ hovorí samostatný referent **Peter Jalč**.

Doterajšie ohlasy sú len pozitívne a všetci zainteresovaní veria, že centrum bude fungovať čo najdlhšie.

Anton Oberhauser/PJ

Privítali malých občanov

V Kokšove-Bakši slávnostne uvítali do života 15 najmenších spoluobčanov narodených počas celého roka 2023. V kultúrnom dome v programe vystúpili deti zo ZŠ Kokšov-Bakša a nádejní malí folkloristi **Petko** a **Sárka Fedorčákovci** a **Riško** a **Eliška Hanzelovci**. Na-

sledoval zápis do knihy života a odovzdanie dekrétu narodených detí. Malá kytička a podakovanie rodičom za ich obetavú a láskavú výchovu iste potešila a urobila bodku za krásnym nedelňajším popoludním.

ocú Kokšov-Bakša/red

Školáci privítali malých kamarátov

Krásne jubilantky

Dve 95-ročné dámy, Alžbeta Vargová z Čane a Margita Šusterová z Vyšnej Myšle, sa zapísali do obecných kroník ako aktuálne najstaršie obyvateľky svojich obcí. Každá s vlastným životným príbehom, ktorý zanecháva stopy.

Pre **Alžbetu Vargovú**, rodenú **Magyarovú**, zorganizoval príjemné posedenie v Abovskej hizi výbor ZO SZPB Čaña v spolupráci so starostom **Michalom Rečkom** a kultúrnou komisiou. Presne na deň narodenín 16. decembra. Pani Alžbeta pochádza z ôsmich detí. O mamku prišla ako 11-ročná, keď sa začala II. svetová vojna. O deväť rokov sa vydala a s manželom spolu prežili dlhých 50 rokov. Deti nemali, no vókol seba má stále veľkú rodinu. Pracovala v chemickom laboratóriu pri odoberaní vzoriek v košických VSŽ. Napriek svojmu veku sa stále zaujíma o dianie v obci, pravidelne sa zúčastňuje na obecných podujatiach a smútočných obradoch. Je pravdovravná a priama, čo sa nie vždy stretáva s pochopením.

Druhá jubilantka **Margita Šusterová** oslávila narodeniny 8. februára v kru-

hu svojich najbližších. Blahoželanie jej zaznelo aj cez obecný rozhlas. O jej životný príbeh sa s nami podelila jej dcéra **Pavína Helfenová**.

„Naša mamka vychovala štyri deti: Martu, Vladu, Milana a mňa. Pokiaľ sme chodili do školy, nepracovala, bola doma a starala sa o domácnosť. Vedela šiť a pliesť, tak sme väčšinou mali oblečenie á la domáca výroba. S obľubou aj háčkovala, až do svojich 90 rokov. Pár rokov pracovala vo výdajni lístkov na železničnej stanici Vyšná Myšľa. Mala veľmi ťažký život, hlavne detstvo. Jej otec odišiel za prácou do Argentíny, odkiaľ sa už nevrátil. V 19 rokoch sa vydala a nasledovala manžela dôstojníka na Moravu a neskôr s deťmi do rôznych kútov Slovenska. Napokon sa usadili v rodnej Vyšnej Myšli, kde bol určitú dobu predsedom Miestneho národného výboru. Ovdovela pred 31 rokmi.“

Dnes jej radosť robí 11 vnúčat a 11 pravnúčat. Veľkou záľubou pani Margity je maľovanie mandál. Svoje práce ukázala aj gratulantom a niektoré z nich na pamiatku venovala aj obci.

Monika Floriánová

Alžbeta Vargová z Čane sa túži dožiť stovky

Margita Šusterová v objatí blízkých

Starosta Ždane **Ján Kokarda** mi vraví: „Chodte na nové ihrisko, bude tam veľa detí.“

Bolo piatkové neskoré popoludnie, vlastne podvečer – asi sedemnásť hodina. Dosť chladno a pod mrakom. Práve v čase mojej návštevy na ihriskách ani pod altánkami nebolo nikoho. No v mojich očiach i srdci zasvietila radosť. Ihriská vo výbornej lokalite – rovno pod školou, nad bytovkami, v centre obce – prístupné deckám aj širokej verejnosti... Nepochybne prilákajú tých, ktorým sú určené. Aj prevedenie diela dýcha nápaditosťou, prívetivosťou, vzdušnosťou, eleganciou. Zatižené altánky pre výuku v prírode či pre rodičov

Detský aj tínedžerský raj

čakajúcich na svoje deti. S čerstvo dokončeným dopravným ihriskom pre malých kolobežkárov/rky a cyklistov/ky. A v blízkosti priestranstva za obecným úradom, kde sú ďalšie pekné možnosti na vyšantenie sa.

Nová športová a oddychová zóna vyrástla za podpory Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a automatizácie SR vo výške skoro 159 tisíc eur. A ako hovorí starosta, chcú pokračovať ďalšou jej etapou - za vyše 160 tisíc eur. Verí, že občania budú mať z uceleného diela radosť.

Katarína Čániová

Srnčia stopa na blate

Na blate boli v našom regióne ostatnú zimnú sezónu nielen Vianoce, ale aj Traja králi – a teda aj obľúbená turistická prechádzka Po srnčej stope. Účasť nedosiahla rekordné úrovne, zrejme práve kvôli počasiu. Trochu škoda, pretože bola pripravená úplne premiérová túra na nové miesto. „Bolo potrebné mať naozaj dobrú, nepremokavú obuv, no i tak sa väčšina účastníkov vracala domov po kolená od blata.“ spomína starosta Skároša **Lubomír Vranka**. Účastníci sa však o dobrú náladu vlhkom zimou pripraviť nenechali. Úspech malo opäť plnenie krmelcov, ukáž-

ka jazdenia na koníkoch a správne okorený guláš. Po sviatkoch presedených pred televízorom padla aj prechádzka na čerstvom vzduchu rozhodne vhod. **(toB)**

Oslobodenie Čane

Vo štvrtok 18. januára sme si pripomenuli už 79. výročie, odkedy prišla do našej obce a regiónu sloboda pre všetkých ľudí skúšaných hladom, strachom a strádáním v časoch II. svetovej vojny. Slobodu nám priniesla Červená armáda a zaplatená bola cenou najvyššou – životom vojakov, oslobodite-

ľov. Vďaka prostredníctvom pietneho aktu pri pamätnej tabuli už preukazovali naši otcovia a my sme túto štafetu prevzali v nádeji, že v tradícii budú pokračovať naše deti. Nesmieme pripustiť zabudnutie tejto vdaky. Hlavné dnes, keď v spoločnosti majú prioritu hlavne hmotné hodnoty. **(ocí)**

Belža fandi Vlhovej

Držíme palce našej lyžiarskej legende **Petre Vlhovej**, aby sa skoro vyliečila zo zranenia kolena, ktoré utrhla v januárových pretekoch Svetového pohára v zjazdovom lyžovaní v Jasnej. Už dávnejšie sa táto vrcholová športovkyňa stala najmä pre mládež vzorom rozvinutého talentu, životného elánu a nezlomnosti. Povzbudiť ju, ako aj jej perfektné súperky, prišli i manželka **Ladislav a Alena Tóthovci** z Belže. A akože inak – slovenská zástava doplnená o názov ich obce nechýbala. Takéto zviditeľňovanie krajiny a zároveň miesta, v ktorom žijú, sa javí naozaj sympatickým. **(kčj)**

Bude Mini fit park 2?

Viete, čo znamená fit park? Vonkajšie cvičisko s vlastnou váhou. Belža už jeden takýto minipark má – s dvoma stanovišťami, strojmi na posilnenie telesnej aj duševnej kondície malých aj veľkých. No keďže vlni v Košického samosprávneho kraja (KSK) obec získala 2 000 eur namiesto požadovaných 6 200 (s povinnosťou vlastnej dotácie 730 eur), zrealizovala len prvú časť. A reaguje na novú výzvu KSK. Ako nám povedal starosta **Ondrej Pravda**, túžia mať v Minifit parku 2 ďalšie tri kondičné stroje. Na snímke pracovníci bardejovského Sagansportu osadzujú prvé dve cvičebné pomôcky – veslára a orbitreka. **(kčj)**

Cyklochodník z Geča do Čane, ktorým sa tieto obce spájajú na tátošoch o dvoch kolečkách aj so Žďaňou vzdialenou asi 4,5 km, nedávno dostal aj finálnu časť. Bezpečnostné zábradlie, ktoré ho oddeľuje od jarku. Kovová konštrukcia má príjemnú tyrkysovú farbu. Zábradlie je súčasťou bezpečnostných prvkov na spomínanom jestvujúcom diele a Geča na ne získala z Európskeho fondu regionálneho rozvoja sumu 59 900 eur. Svoje vyžitie si na cyklochodníku nachádzajú aj bežkyne a bežci. **(kčj)**

V ZŠ Haniska zavládla sladká atmosféra, keď finalistka populárnej televíznej súťaže Pečie celé Slovensko Mirka Makajová zavítala do školského klubu detí. Talentovaná cukrárka zo Šebastoviec učila školákov pripraviť svoje obľúbené koláčiky crinkles.

Prv než sa do toho pustili, kuchárska celebrita – po privítaní chlebom, solou, ľudovou piesňou a básničkou šitou na mieru – rozdala množstvo autogramov. Keď už mal každý svoju, prišiel čas na pečenie v školskej kuchyni. „Mirka osobne namiešala ingrediencie a ochotne sa delila o svoje skúsenosti. Deti plné nadšenia a zvedavosti vytvárali malé guľôčky a starostlivo ich ukladali na plech,“ opisuje učiteľka Lenka Šemnická, ktorá toto stretnutie zorganizovala. „Pri tvarovaní koláčikov nám pomáhala aj zástup-

Žiaci piekli s finalistkou TV šou

kyňa **Lubomíra Gromová** a starosta Hanisky **Miloš Barcal**. Ich prítomnosť dodala podujatiu ešte väčší šarm. Deti boli nadšené, že môžu spolupracovať so svojimi obľúbenými verejnými osobnosťami.“

Deti sa s Mirkou rozlúčili opäť originálne – piesňou A my budeme vypekať, óóó, ktorej text bol špeciálne prispôbený na túto príležitosť. „Okúzlila nás nielen svojimi kulinárskymi schopnosťami, ale aj svojou priateľskou a prirodzenou osobnosťou. Jej návšteva zostane nielen v našej pamäti, ale aj srdciach.“

Monika Floriánová, foto Jana Beliová

Cukrárka Mirka v objatí školákov z Hanisky

Úspechy žiakov najväčšej školy

Technika, jazyky, šport – školáci z našej najväčšej obce žali v uplynulej zime vysoké umiestnenia v okresnom i krajskom porovnaní. A to naozaj v rôznych disciplínach.

Slavomír Šimko a Boris Šároši z 9. A sa na krajskom kole technickej olympiády v Košiciach predstavili vo skvelom svetle a v silnej konkurencii získali víťazstvo. Tento úspech ich posunul do celoslovenského kola.

Nestratila sa ani Rebeka Hudáková zo 7. D. Zaradila sa medzi úspešných riešiteľov krajského kola olympiády v anglickom jazyku, pričom v celkovom poradí obsadila 5. priečku.

Pestré aktivity v Seni

Slanina, volské oko, párky, fazuľa. Tieto a iné súčasti typicky anglických raňajok sa podávali v základnej škole v Seni v piatok 19. januára.

V nadväznosti na učivo z anglického jazyka si ich pripravili žiaci a žiačky 6. A triedy v cvičnej školskej kuchynke – a to vlastnoručne. Celá príprava sa „zmestila“ do prvej vyučovacej ho-

diny. Na spoločné posedenie pozvali šiestacky a šiestaci aj vedenie školy.

Podobné aktivity, keď žiaci nesedia v školských laviciach, ale sa učia s využitím rôznych pomôcok a situácií, sa označujú ako zážitkové učenie. Akcia dopadla na výbornú, o čom svedčili reakcie všetkých účastníkov.

zš/red

Deň materinského jazyka

Každý rok patrí 21. február Dňu materinského jazyka. V škole v Seni si ho pripomenuli kvízom a ďalšími hrami a činnosťami pre žiakov 1. – 8. roční-

ka. S organizáciou pomohli deviatci, ktorí boli aj nesúťažiacimi členmi družstiev mladších spolužiakov.

zš/red

Deti boli za svoju šikovnosť odmenené

Na okresnom kole v midcool volejbale žiakov skončili čanianski zástupcovia na tretej pozícii. Po tesných prehrách s dvoma školami z domácej Moldavy nad Bodvou porazili v boji o tretie miesto Bohdanovce 2:0 na sety.

Ján Falis/red

Fašiangy veselo a chutne

Rodičia vytancovaní na plesoch a zábavách, deti vyšantené v maskách na karnevaloch. Obce nášho regiónu naplno žili fašiangovými radostami, ktoré vyvrcholili ochutnávkou zabíjačkových špecialít v troch z nich - Čani, Nižnej Myšli a premiérovu v Nižnej Hutke.

„Starší hovoria, že nepamätajú, aby u nás niekedy bola obecná zabíjačka. Myšlienka ju usporiadať a začať s touto tradíciou sa určite zrodila v krčme. Veď kde inde chlapi spolu vymýšľajú,“ hŕta starostka Nižnej Hutky **Iveta Vasilenková**. Organizácie sa chopili poslanec OZ **Stanislav Štefuš** a **Peter Sendrei**, ku ktorým sa pridali ostatní chlapi z obce. Z darov sponzorov kúpili živé prasa a pustili sa do roboty. Chutný výsledok ocenili obyvatelia na zakáľackovej hostine v kultúrnom

dome, kde občerstvenie pripravil **Peťo Baranič**. A aby bolo veselšie, spolu s **Katkou Štefušovou** nachystali súťaž pre deti i dospelých.

Aj na námestí pri amfiteátri v Čani mohli návštevníci, ktorí si ráno 10. februára privstali, sledovať spracovávanie mäsa a výrobu, napr. klobások, jaterníc či škvariet, a tak opezoerať nejaký ten grif od skúseného hlavného mäsiara **Štefana Karajoša**. O rozrábku sa postarali starosta **Michal Rečka**, poslanci obecného zastupiteľstva a kultúrna komisia. Mnohí skôr narodení si zaspomínali na svoju mladosť, deti zas spoznali tradície, ktoré boli bežnou súčasťou života na dedine.

Realizačný tím v Nižnej Myšli sa zišiel už v piatok (9. 2.), aby rozobral prasiatko a pripravil dobroty na veľkú ochutnávkou v sobotu. Hlavné slo-

vo pri výrobe mal odborník pán **Sekerák**, ktorému asistovali poslanci OZ a pracovníci obecného úradu. Veselú atmosféru pri štavnatých vôňach spolytvárala miestna ľudová skupina **Nižnomysľanka**, ku ktorej sa pridávali aj ostatní hodovníci.

Monika Floriánová

Vyzdobená MŠ v Gyňove privítala 13. februára kopec detí prezlečených do originálnych masiek. Veselo tancovali, súťažili a do sýtosti hodovali na dobrotách, ktoré im pripravili rodičia i starí, za čo im veľmi ďakujeme. Odmenu dostala každá maska, no najkrajšou odmenou boli rozžiarené detské oči, dobrá nálada a pekný zážitok, na ktorý budú dlho spomínať.

V Sokoľanoch karneval pre deti zorganizoval starosta obce **Luboš Janke** v spolupráci s rozvojovým tímom. V kultúrnom dome prichystali tradičné občerstvenie – fašiangové šišky a fánky. Deti sa okrem fotenia s maskotmi zabávali tancom, kreslením a športovými aktivitami. Nechýbalo maľovanie na tvár či detské tetovanie. Sladkú odmenu dostalo každé dieťa. Navyše špeciálnu cenu získalo päť masiek v kategóriách najkrajšia, najmilšia a najkreatívnejšia maska. Na záver sa so zatajeným dychom losovala tombola.

V Nižnej Hutke pri práci pomáhali aj deti: **Peťo, Filip, Martinka, Katka** a **Adam**

Zaujímavosti z kroniky

Najstaršia z Nižnej Hutky

V tomto roku sa redakcia v spolupráci s obcami chystá prinášať v každom čísle **Abovského hlásnika** zaujímavosti z kroník. Už teraz sa otvára veľká pokladnica, ktorá prezrádza mnohé cennosti. Tu je prvá z nich.

Najstaršou fotografiou, ktorou disponuje obecný úrad v Nižnej Hutke, je 102-ročné foto školákov z roku 1921 - 1922. Zaujímavé sú viaceré fakty: Deti v škole je celkom početne. Chlapci aj dievčatá sú v oblečení veru noú kópiou dospelých. Dievčatá majú blúzky zapnuté až po krk a zopnuté vlasy, presne ako to v tých časoch

mávali dievky na vydaj. Kabátce, nohavice, biele košele a čižmy chlapcov prezrádzajú vplyv prístahovaleckej Ameriky. Tak sa obliekali muži a mládenčí. Fotoaparát bol zrejme veľkou raritou. Deti sú veľmi vážne, podakotré akoby až zdesené. Aký rozdiel oproti uvoľnenému výrazu terajších detí na strane 6 dole. Majiteľkou fotografie je **Mária Vojvodová**, rodená **Kreková**, ktorej otec je na fotografii.

V spolupráci s **Martou Rusnákovou** a **Ivetou Vasilenkovou** pripravila **Katarína Čániová**

Nominácia druhá – Karajosovci: Vaša krv dnes zachránila život

Keď maturujete 118-krát...

Viete, že bezpríspevkové darcovstvo krvi je vo svete skôr zriedkavosťou? Len pár krajín systematicky oceňuje pravidelných darcov krvi – napríklad Slovensko, Česko, Rakúsko či Holandsko. Slovenský Červený kríž za 64 rokov ocenil už okolo 400 000 darcov krvi rôzneho veku, pohlavia, národnosti či vzdelania.

Keď som sa zhovárala o darcoch krvi s **Helenou Kmetzovou**, riaditeľkou územného spolku Košice-okolie Slovenského Červeného kríža, medzi prvými z nášho regiónu Hornád spomínala **rodinu Karajosovcov** zo Ždane. Otec **Martin** je držiteľom najvyššieho ocenenia – Kňazovického medaily za 100 odberov. Zlatú Janského plaketu má syn **Ján**, aktívny futbalista, športovec. Mama **Monika** aj dcéra **Monika** sú držiteľkami bronzovej Janského plakety. Darcovstvo krvi „majú v krvi“ aj ich príbuzní z Trsteného pri Hornáde...

Slovo dalo slovo a ocitla som sa v obyvačke rodiny Karajosovcov v Ždani. V príjemnom rozhovore s „krviprajnou“ štvoricou.

Otec Martin má 55 rokov, pracuje v U. S. Steel Košice a dosiaľ daroval krv 118 ráz. Hovorí: „Začal som dosť neskoro. Darmo ma kolegovia volali,

neraagoval som. No raz som to skúsil a potom som už nevedel prestať. Netrpelivo som čakal, keby budem môcť ísť na ďalší odber, po ňom som sa upokojil. To som ešte začínal v nemocnici v Šaci, tam som získal za 40 odberov zlatú plaketu. No krvné doštičky tam neodoberali, tak som išiel na zrekonštruovanú transfúziu stanicu do novej nemocnice v Košiciach. Verný som jej dodnes.“

Hovorí sa, že darovanie krvi je maturitou života. Syn Ján má 23 rokov, študuje na Technickej univerzite, no maturit má už 41! Tú na klasickej strednej škole a ostatné za odbery životodarnej tekutiny. Vnímam, že otec mu je vzorom, chce sa mu vyrovnáť a vari ho aj predbehnúť. Ján s hrdosťou vraví: „Otec začína vo veku, keď ja už mám zlatú Janského plaketu. Možno som jej najmladším držiteľom v našom mikroregióne.“

Nápadov má dosť. Viacero realizuje ako poslanec v Ždani, kde pôsobí v obecnom zastupiteľstve prvé funkčné obdobie. Rád by videl celú svoju rodinu napríklad na plánovanom Be-

hu Ždaňou. A ako oslávil svoje osemdesiate narodeniny? Darovaním krvi na transfúznej stanici! Spreádzala ho najbližšia rodina. Mamka Monika sa smeje: „Iní idú na oslavu do kaviarne, my sme spolu išli na transfúziu.“

Reč sa tak celkom prirodzene zvrtna na nápoje a koláče. Moniki mama a otec pôsobili na transfúznej stanici v Michalovciach a jej mama – sanitárka okrem pohára červeného vína.

Zhodou okolností venujem pani Monike počas návštevy najnovšie číslo krásneho časopisu Terty od mamy, ktoré naša agentúra, tvoriaca aj Abovský hlásnik, vytvorila a rozvíjala päť rokov. Pani Monika otvorí časopis práve na strane s receptom na dobošové rezy. Zasmeje sa: „Ach, koľko som sa ich napiekla! Až toľko, že už som s nimi prestala. Ale na Vianoce sme voľakedy piekli s dcérou asi 15 druhov zákuskov a teraz na Veľkú noc asi päť druhov.“

Mamka Monika aj dcéra menovkyňa darovali krv jedenásť ráz a ak budú môcť, darujú opäť. Mamka je zdravotnou sestrou a dcéra pracuje na

Okresnom úrade v Košiciach.

Brat pána Martina menom Štefan, jeho syn Daniel aj Štefanove sestry Amálka i Jolana tiež sú darcami a daryňami životodarnej tekutiny.

Pýtam sa Karajosovcov: Prečo to robíte? Od všetkých prítomných dostávam unisono odpoveď: Pre super pocit. Preto, že krv je nenahraditeľná. Netreba sa báť a ani vzdávať. Nie je to šprint, ale maratón. „Dostala som raz sms: Vaša krv dnes zachránila život,“ hovorí Monika Karajosová. „Viete si predstaviť niečo krajšie?“

Prípravila Katarína Čániová

Krvná skupina prezradí

Odkiaľ pochádzate?

- ♥ Krvná skupina **A** vznikla asi pred 25 000 rokmi, keď sa z lovca stal roľník a usadil sa. Do Európy sa rozšírila z Ázie a predného východu. Špecifická vlastnosť: Odolnosť voči vírusom a baktériám. Nižšia odolnosť voči stresu.
- ♥ Krvná skupina **B** vznikla asi pred 15 000 rokmi. Predkami sú kočovníci z Himalájí. Špecifická vlastnosť: Radosť zo zimy a silný imunitný systém. Vyššie riziko nespavosti.
- ♥ Krvná skupina **O** vznikla pred vyše 40 000 rokmi v Afrike. Predkami boli prví ľudia. Špecifická vlastnosť: Odolnosť zažívacieho traktu a voči stresu. Sklon k nadváhe.
- ♥ Krvná skupina **AB** vznikla iba pred 1 000 rokmi kombináciou skupiny A a B. Má ju len 5 % svetovej populácie. Špecifická vlastnosť: Odolnosť voči mikróbom. Náchylnosť k problémom s trávením.

(Viac na stránke mojakrvnaskupina.sk a v materiáloch SČK)

Rodina Karajosovcov zo Ždane - syn Ján, mama Monika, otec Martin, dcéra Monika

Policajti deťom

Ďalší príklad ozajstnej nezištnosti. Kolektív Obvodného oddelenia Polície zboru Čaňa sa popri svojich povinnostiach už niekoľko rokov venuje organizovaniu športových a iných zábavných podujatí pre onkologických pacientov Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Košiciach.

Naposledy zorganizovali vianočnú zbierku. Jej výťažok osobne odovzdali 24. decembra v nemocnici. Niekoľko

vzácných chvíľ strávili priamo s deťmi a odpovedali na všetky ich zvedavé otázky. „Niektoré deti už chápalí hlavný dôvod našej návštevy a vďačnosť, ktorú sme videli v ich očiach sa ani nedá opísať,“ hovorí šéf oddelenia **Vladimír Šolc**. Dopĺňa, že zbierky budú ochotní s kolegami zorganizovať aj počas roka, nielen vo vianočnom období. „Záleží, koľko a čoho sa podarí zozbierať.“ **red**

Ocenenie Regionálneho vzdelávacieho centra Košice pre Jána Kokardu

Združenie so šarmom

Studne, žumpy, malé čistiarne odpadových vôd podľa vodného zákona. Postup pri majetkovom vysporiadaní miestnych komunikácií. Rozpočtové minimum. Registratúrny denník. Aktuality týkajúce sa stavebných úradov. Hlásenie pobytu

Navzájom veľmi dobre spolupracuje s RVC v Prešove a v Michalovciach. Členmi združenia sú aj všetky obce nášho mikroregiónu.

Statutárom a predsedom rady RVC v Košiciach je **Ján Kokarda** – už sedemdnásty rok. No a neobčanov. Postup k GDPR a kybernetickej bezpečnosti v obciach, školách a ďalších organizáciách. Povinnosti matricy. Zmeny v stabilizačnom príspevku. Finančné výkazníctvo. Konsolidovaná účtovná uzávierka...

Toto je len niekoľko tém, ktoré majú ovládať jednotliví členovia a zamestnanci samospráv. Neobišli by sa bez podpory Regionálneho vzdelávacieho centra Košice (RVC), ktoré témy týkajúce sa samospráv sleduje, z ich výkladom na školenia samospráv prizýva špecialistov, poskytuje odborné materiály.

Táto nezisková organizácia ako združenie právnických osôb má 270 členov – obce, školy s právnou subjektivitou aj iné organizácie zriadené samosprávou nie za účelom zisku.

Táto nezisková organizácia ako združenie právnických osôb má 270 členov – obce, školy s právnou subjektivitou aj iné organizácie zriadené samosprávou nie za účelom zisku.

dávno táto pre samosprávy pre potrebnú inštitúcia oslávila 30 rokov od vzniku. Ocenenie za dlhoročnú prácu dostal aj pán Kokarda.

Riaditeľka košického RVC **Lubomíra Borošová**: „Pamätám si, keď sme robili školenie manažérskej zručnosti pre prvú skupinu – práve pre RZOH. Bolo to päť ráz po dva dni – financované ešte z projektu PHARE v roku 1998. Išlo o to, ako reagovať na rôzne situácie, v ktorých sa samospráva môže ocitnúť. Vtedy pre nás úplne nová forma vzdelávania. A účastníci boli úplne skvelí. Pracovali s veľkým záujmom a chuťou. A dodnes je RZOH príkladom. Hoci viacerí ľudia sa menia, tímový duch a snaha učiť sa novým veciam ostáva. Myslím, že je to aj zásluha pána Kokardu, ktorý združenie

už roky vedie. Disponuje vrozeným šarmom. Vie spájať ľudí a vytvárať atmosféru pokoja a dôvery. Osobne si na ňom veľmi vážim, že dokáže pochopiť toto: *Ludia, ktorých baví práca, potre-*

bujú voľné ruky. A on im priestor na rozvoj poskytuje.“

V dvojčlennej kontrolnej komisii združenia pracuje **Denisa Vargová**, starostka Gyňova a **Štefan Petrik**, starosta Valalík. Pani Borošová oceňuje aj ich prácu: „Sú spoľahliví, znali veci. Vedia, čo treba urobiť, aby sme sa posunuli dopredu.“ **Katarína Čániová**

Ján Kokarda preberá ocenenie za dlhoročnú prácu predsedu RVC Košice z rúk **Moniky Obsítošovej**, členky RVC Košice, starostky Nižného Čaju

Valentínske inšpirácie

Sála Kultúrneho domu vo Vyšnej Myšli sa na tri hodiny premenila na tvorivú a voňavú krajinu. Valentínsky remeselný a handmade trh tu zorganizoval košický Občianske združenie Harmónia centrum sebarozvoja.

„Prvé zimné mesiace sa veľa toho, okrem plesov, nekoná, tak som sa rozhodla zorganizovať k sviatku sv. Valentína remeselný a dizajnový jarmok. A prečo nie vo Vyšnej Myšli, keď tam bola krásna atmosféra už v lete?“ rozpráva o impulze **Monika Klubertová** z Harmónie, ktorú očarili miestne furmanské preteky. Pozval ju kamarát **Vlado Šoltés** a ich spolupráca pokračovala, keďže OZ už v minulosti organizovalo kurzy na podporu remeselných a tvorivých zručností ľudí. „Bol to čas stretnutí s príjemnými ľuďmi podobného ladenia, záujmov a hodnôt. Teší ma, že o tieto hodnoty, ktoré nás spájajú s tradíciami našich predkov, je stále záujem a cítim potrebu túto svoju skúsenosť odovzdať ďalej.“

Kreatívci a remeselníci z Rožňavy, Trebišova, Košíc, Dargova, Valalík i z ďalších miest naplnili sálu inšpiráciami na valentínske darčeky. Návštevníci obdivovali pestrú ponuku domácich výrobkov – medy a sviečky, prírodnú kozmetiku, sirupy a vegánske výrobky, dizajnové kusky z keramiky, krásne drevorezby či brašnárske výrobky. Pohľady púťali zaujímavé diela **Jany Bakičovej**, tvorky-

ne energetických voskových obrazov a lektorky enkaustiky (malba horúcim voskom) a fraktálnej kresby. Výborne chutili miešané nápoje a kokteily, aj ceremoniálne kakao, ktoré osviežili kupujúcich i predávajúcích. Nechýbal kreatívny kútik, v ktorom deti s animátorkami vyrábali všakovaké vecičky pre radosť svojich najbližších.

Monika Floriánová

■ Názor vystavovateľky Táne Gazdagovej z Valalík

„Podujatie malo úroveň. Ponúkalo hodnotné prírodné produkty, kvalitný ochutnávkový program, ktorý potešil telo aj dušu. Na iných trhoch sa často stretávam s gýčovými vecami, tu som také, našťastie, nevidela.“

Poznámka redakcie: Kulinárka Táňa Gazdagová odhalila nádherný podstatu slova domácnosť. Jej FB nesie názov: Doma Cnosť.

Srdiečkové inšpirácie Jaroslava Čigáša z Valalík. Jeho diela sme obdivovali aj na Valalickom maľovanom vajčičku

Organizátorka a bylinkárka Monika Klubertová ponúkala bylinkové produkty a liečivú kozmetiku pod názvom z Monikinej chyžky

Sebe radosť, iným lásku

Čo urobí obyčajná žena, ktorá je už na dôchodku, má „na poriadku“ všetky štyri deti a zrazu jej zostáva kus voľného času? Môže konečne myslieť viac na seba!

Magdaléna Suchá z Geče je takouto činorodou žienkou. Za posledné roky, odkedy opadla pandémia covidu, precestovala kus sveta: Francúzsko,

Taliansko, Izrael, Gibraltár či pútnické miesto Medžugorje v Bosne a Hercegovine. Často cestuje aj so svojimi tromi nevestami, s ktorými si bez výnimky dobre rozumie.

Jej veľkou láskou sa stalo výtvarné umenie, postupne hlavne maľovanie. „Začínala som papierovými modelmi. Nejaký čas potom, spomínam si, som

namaľovala na preglejku 20 vtáčikov. Príroda, to je moje, tej maľujem najviac.“ Bola v podstate samouk. Keď sa opýtam, či ju niekto učil, odpovie hneď a jednoznačne. „Google! Tam nájdem všetko!“

V posledných rokoch pribúdajú obrazy na jej fejsbukovej stránke „Megi Suchá“, kde má niekoľko stoviek sledovateľov. „Dost často sa stáva, že ľudia, aj neznámi, si u mňa objednávajú obraz, ktorý chcú darovať príbuznému či kolegovi k sviatku.“ Nedávno sa jedna maľba ocitla v tombole na plese dopravného podniku. Samozrejme to ľudia nechcú zadarmo, no Magda tvrdí, že ešte stále viac obrazov dá, než predá. „Blízky a širokému príbuzenstvu nepredávam. Tvorím z lásky a pre radosť.“

Najčastejšie maľuje akrylom, ale premýšľa, že presedlá na trvacejši, prak-

tickejší olej. Tvorí podľa predlohy, alebo spamäti? „Skôr podľa predlohy, ale väčšinou sa nechávam iba inšpirovať, priamo nekopírujem.“ Preto sa v jej zbierke dajú nájsť aj dielka vzdialene pripomínajúce van Goghove slnečnice či parížskych impresionistov. Jej obľúbeným časom na tvorbu je popoludnie. Tvorivú pohodu jej dotvára počúvanie nekonečných tureckých telenoviel.

Má jedenásť vnúčat a už aj jedno pravnúča. Dvere pre ne sú u nej otvorené vo dne v noci. Ako aj pre celú rodinu. V nedeľu po kostole sa u Magdy a jej manžela zvykne stretnúť väčšina príbuzenstva. Gazdina často vypeká koláče a zákusky od výmyslu sveta, mňa pri návšteve ponúkla chutnou marlenkou. „Zjednodušený recept. Naša som na internete.“ Megi je proste živel. Žena, ktorá si vždy poradí. A medzitým, neviditeľným putom, neustále rozvíja lásku a vzťah s rodinou aj širokým okolím.

Anton Oberhauser

Magdalénka s trojročným vnúčikom Šimonkom, ktorý má rád traktory

Zatiašie s riekou

Premiéra organového koncertu

V Kostole sv. Mikuláša v Nižnej Myšli, v prítomí svetiel stoviek sviec, zažili návštevníci prvého organového koncertu niečo nádherné.

Melódie skladieb J. S. Bacha, F. Mendelssohna-Bartholdyho či Marcela Duprého sa dotýkali ich srdc.

Na organe z roku 1822 ich odohrali študenti Konzervatória z Timonovej 2 v Košiciach pod vedením profesora **Tomáša Mihalíka**, svetoznámeho organistu, ktorý hru študoval aj vo

francúzskom Lyone a získal viacero ocenení. A keďže bol čas adventu, pridali slovenské koledy. Nádherné ich zaspievala sopranistka **Zuzana Kolcunová**, ktorú hrou sprevádzal prof. Mihalík.

S impulzom zorganizovať v obci organový koncert prišiel starosta **Miroslav Sisák**. Mladých hudobníkov počul na vystúpení v Košiciach a očarili ho. Prečo sa nepodeliť o zážitok aj s ostatnými? Oslovil ich a prijal pozvanie. Zo starého nástroja boli takí nadšení, že o rok nám prídu opäť zahrať.

Hudobníci na organe prefúkli všetky písňaly. Na foto žiačka Oľtília Tallová

Monika Floriánová

Jedinečná súťaž bubeníkov

Bum, báb, túk túk túk. Ozýva sa plechový zvuk z Kultúrneho domu vo Valalíkoch. Nejde o ďalšiu rekonštrukciu, ale o výnimočnú akciu – súťažnú prehliadku žiakov základných umeleckých škôl v hre na bicích nástrojoch.

„V rámci východného Slovenska sa nekoná iná súťaž pre mladých bubeníkov. To bol jeden z dôvodov, prečo sme si vybrali práve súťaž v hre na bicích,“ vysvetľuje **Anna Gordan**, riaditeľka ZUŠ Valaliky. „Účastníci na takých podujatiach nadobúdajú skúsenosti, motiváciu, môžu si konfrontovať svoje umelecké výsledky.“ Záujem je ozaj veľký. Pozvanie na nultý ročník s názvom V rytme Valalík prijalo 31 žiakov a 17 pedagógov z 13 základných umeleckých škôl Košického a Prešovského kraja.

Nervozitu mladých hudobníkov na chvíľu zmiernuje slávnostné otvorenie prehliadky a ladné pohyby žiakov tanečného odboru. O chvíľu pred skúsenou porotou, v ktorej sedí člen skupiny No Name **Ivan Timko**, pred-

V rytme Valalík

Vystúpenie bubenického súboru a žiačok tanečného odboru ZUŠ Valaliky

vedú, ako si nacvičili povinné skladby v hre na malý bubon, na sade bicích nástrojov, aj voľný repertoár s hudobným podkladom. Úroveň je

rôznorodá, súťaží sa v štyroch vekových kategóriách.

Je pol tretej. Súťaženie je skončené a nastáva očakávaná čerešnička na

Pri hre na bicích je nutné chrániť si sluch

torte – hodinový workshop s Ivanom, bubenikom No Name. Jeho skúsenosti a rady si nenechávajú ujsť ani učители, ani porotcovia. „Súťaž získala skvelé ohlasy. Dúfame, že tento vydarený ročník je štartom k novej tradícii v našej škole,“ radostne dodáva Anna Gordan. Ak vás zaujímajú výsledky, nájdete ich na webovej stránke ZUŠ Valaliky.

Monika Floriánová,
foto **Miriama Fenciková**

Folklorná skupina Haniščane z Haničky a ženská spevácka skupina Paradne ňevesti z Valalík účinkovali v Kapure, televíznej relácii RTVS. Vo folklornej hitparáde predstavili celému Slovensku miestne ľudové zvyky.

Haniščane vo videoklipe priblížili tradíciu spoločného nakladania kyslej kapusty. Ako sa klip pripravoval, nám prezradila **Zuzana Ondočková**, členka súboru.

„Najprv sme nahrávali piesne v štúdiu Slovenského rozhlasu. Vyskúšali sme si prácu s režisérom a zvukármi. Vybrané pesničky sme zaspievali dva-trikrát, keď nám režisér povedal: Výborne!, čo nás veľmi potešilo. O dva dni sme už nahrávali samotné video. Pripravili a zariadili sme jednu izbu v dome pani **Takáčovej**. Nechýbal v ňom hoblík na kapustu, kory-

to, drevený sud ani drevená lavička pajstruna či taniere na stenách. Od našich starých mám sme si požičali obrusy a prestieradlá. Natáčanie štvorminútového videa nám trvalo viac ako dve hodiny.“

Paradne ňevesti vracajú divákov do 50. rokov minulého storočia a v scénke približujú, čo sa dialo doma po pohrebe. Plač i smiech, spomínanie aj ohováranie,...

„Túto tému som spočiatku odmietla. U nás plačky neboli a nevedela som, čo by sme ukázali. Neskôr sa mi to rozležalo v hlave. Urobila som výskum, navštívila starších ľudí v dedine, dala tomu príbeh a vyšlo to. Scénkou v tr-

Paradne ňevesti v scénke Co bolo po pohrebe

vaní 25 minút boli ľudia na Valalickej krojovanej paráde nadšení,“ spomína **Margita Ivanová**, vedúca skupiny.

„Na regionálnom kole celoštátnej postupovej súťaže Nositeľia tradícií ma oslovil režisér RTVS **Peter Hudák**, či by sme scénku vedeli spracovať na päť minút. Bola to veľká výzva, pretože v každej vete bol sám život, každé slovo malo svoj význam. Nahrávali sme v dome rodiny **Lukáčovej**. Vytvorili nám a celému štábu príjemnú, rodinnú atmosféru, za čo im ďakujeme. Medzitým sme sa pripravovali na krajské kolo súťaže Nositeľia tradícií. Umiestnili sme sa v zlatom pásme a získali špeciálnu cenu za výber a spracovanie témy. Bolo to hektické, ale krásne obdobie. Žili sme ako jedna rodina. Zažili stres, ale krásny. Určite by sme si to zopakovali znovu.“

Oba videoklipy sú úžasné a verne odohrané. Určite si ich pozrite v archíve relácie Kapura na televíznej Dvojke (prvý 2. 12. 2023, druhý 17. 2. 2024).

Monika Floriánová

Haniščane s filmovým štábom pri kapuste

Naši folkloristi v televízii

Ždaňa sadí lipy

Magická hra trojice rovnakých čísel? Keď v roku 1999 mala Ždaňa 777 rokov, lebo vznikla v roku 1222, v obci sa rozhodli, že zasadia lipu. Žije už krásnych 25 rokov.

Pred obecným úradom sa jej darí dobre (na snímke). Má veľa kamarátok – je totiž vyobrazená na pečati obce z roku 1786 a aj na erbe vedno

Mladá lipka pred základnou školou

Spoločné sadenie v chatári

s topoľom, ktorý je typickou drevinou rastúcou na brehoch blízkeho Hornádu. No a v tieto dni k nej pribúdajú ďalšie. Dobrovoľníci aj miestni záhrad-

Lipa z roku 1999 má dnes 25

kári postupne vysádzajú 25 lipiek – pri ihrisku aj inde v obecnom chatári. Ako redakcii napísal tamojší poslanec **Peter Frák**, tento strom si veľmi cenia. Pre jeho dlhovekosť, krásu, úžitkovú hodnotu dreva, aj liečivé účinky lipiny s jej nezameniteľnou arómou lákajúcou včely. Tiež ako symbol budovania prvej Československej republiky.

► A ako vznikla myšlienka?

Opäť pán Frák: „Poslanci obecného zastupiteľstva v Ždani do aktualizovaného plánu hospodárskeho a sociál-

neho rozvoja obce zapracovali bod o zlepšení vzhľadu obce a o početnejšej zeleni na verejných priestranstvách. Sadenie lip je jednou z týchto aktivít. V spolupráci so ZO Slovenského zväzu záhradkárov v Ždani určili viaceré miesta vhodných na jej vysadenie. Stromčeky sme dali do zeme 9. marca. My, „Ždaňane“ sme zasadili lipu i pred základnou školou. Spoločne sa nám tak podarilo spojiť korene – putá stromov s našou zemou a upevniť aj putá medzi ľuďmi.“

Katarína Čániová

Kto vyhrá jabloň?

Odpovedzte na súťažnú otázku a vyhrajte sadenicu jablone od záhradkárov ZO SZZ v Ždani. Otázka znie: **Aké stromy sú v erbe obce Ždaňa?** Odpovede posielajte na e-mail regionhornad@gmail.com do 8. mája 2024. Nezapodnite uviesť svoju adresu a telefonický kontakt.

Revír, ako sa patrí

Vlani ocenení poľovníci z Družby na slávnosti vo Veľkej Ide: zľava držiteľ zlatej medaily Jozef Véber st. (N. Myšľa), vedľa neho Peter Sopko (V. Myšľa) ocenený bronzovou medailou a celkom vpravo Vladimír Furman (N. Myšľa, tiež bronz)

Poľovnícke združenie Družba v Nižnej Myšli sa chystá v roku 2024 hlavne na revírovanie, čo znamená, že chcú celý svoj revír udržať v dobrom stave.

Nezabúdajú však ani na stretnutia, z ktorých je v popredí poľovnícky deň. Uskutoční sa v júni za účasti starostov z Nižnej aj Vyšnej Myšle, pozvaných členov miestnych urbárskych spoločností a prenajímateľov pôdy, na ktorej sa môže vykonávať právo poľovníctva. „Toto je naša forma vďaky,“ hovorí **Monika Bakšiová** za PZ Družba, ktoré je najstarším v okrese. Vzniklo už v roku 1969. Zakladajúci členovia tu majú stále svojich synov a vnukov. Združenie si v roku 2020 prevzalo ocenenie od Slovenského poľovníckeho zväzu – Medailu sv. Huberta za rozvoj poľovníctva na Slovensku.

Čo sa deje aktuálne na jar? „Poľovníci sčítavajú zver. Každý má v revíri svoju pridelenú časť. Pri tejto činnosti

obhliadame krmoviská, krmné zariadenia, soľníky, aby sme vedeli posúdiť, ktoré z nich potrebuje po zime opravu alebo kam je vhodné nový krmec osadiť, aby zver nebola rušená. Dbáme na čisté okolie našej chaty Myšľanky, ktorá je prístupná aj verejnosti – otvorené ohnisko, bezpečné lavičky a pokosené okolie.“

Poľovnícke združenia nedostávajú finančnú podporu od štátu ani samospráv. „Fungujeme z členských príspevkov a vlastných zdrojov. S obcami však máme korektné vzťahy a radi pomôžeme pri organizovaní podujatí, napríklad navarením guláša z diviny,“ približuje predseda PZ **Jozef Véber st.** „Tento rok sme sa zúčastnili charitatívnej akcie pre detskú onkológiu. Prispeli sme finančne a spolupracovali sme pri organizovaní.“

Z celookresného hľadiska bude vrcholom septembrový poľovnícky deň pre verejnosť vo Veľkej Ide. Odovzdávajú sa tam i ocenenia. Vlani si ich odniesli hneď traja členovia PZ Družba.

Anton Oberhauser/mb

Pomôžeme Východoslovenským labkám

Je čas, keď máme možnosť poukázať 2 % z dane na dobrú vec. Uchádza sa o ne aj občianske združenie Východoslovenské labky, ktoré sa s láskou stará o vyše 70 psíkov a 15 mačičiek.

Zachránili ich z ulíc či smetiska v ťažkom zdravotnom stave, vytrhli zo strašných podmienok v osadách, kde

Filip, jeden zo zachránených. Na začiatku otvorené a hnisavé rany, teraz vďačný spoločník

živorili. Vďaka mladým a odhodlaným ľuďom **Tinke Vajdovej** z Gyňova, **Kamči Dulovičovej** z Popradu, **Katke Juhásovej** z Valalík a **Maťovi Pahulymu** z Trsteného pri Hornáde, ktorí sa rozhodli štvornohým zraneným dušiam naplno 24/7 pomáhať, našli mnohé z nich nový priateľský domov. O „najdúchov“ sa starajú v zvieracom raji, ako nazývajú priestory v areáli bývalého družstva v Trstenom na ploche 2000 m².

„Náš spoločný príbeh sa začal písať začiatkom roka 2020, keď sa v našich hlavách začala rodiť myšlienka vlastného centra pre liečbu a socializáciu zvierat. Dve mladé ambiciózne ženy sa spojili a z lásky k zvieratám vytvorili toto OZ,“ vraví predsedníčka Tinka, ktorá sa záchrane zvierat venuje päť rokov. Neraz s týmto nikdy sa nekončiacim kolesom záchrany chceli „tresnúť“, keď cítili beznádej, keď starosti narástli do mega rozmerov, keď na účte svietila veľká eurová nula. Ale vytrvali a bojujú za chlpatcov ďalej.

„Zachraňovať, liečiť, často závažné zranenia a ochorenia, kastrovať, socializovať a adoptovať môžeme len vďaka našim podporovateľom a ich dobrovoľným finančným príspevkom. Peňažná pomoc je pre naše OZ veľmi potrebná, disponujeme veľkými vykurovanými priestormi, kde umiestňujeme šteniatka či choré psíky aj z iných OZ či útulkov,“ približujú a prosia o vašu pomoc a podporu.

Labkám môžeme pomôcť všelijako podľa svojich možností – materiálne (deky, dezinfekcie, stavebný materiál), nákupom krmiva, dočasnou opaterou, virtuálnou adopciou, brigádnickou pomocou, finančným darom či pravidelnou darcovskou SMS. Navštívte ich

Štyria statoční Kamča, Martin, Katka a Tinka zachraňujú psíky v našom regióne

webovú stránku ozvlabky.sk alebo FB/OZ Východoslovenské labky, kde nájdete potrebné informácie. Keď tam už budete listovať, spravte kuk do al-

bumu psíkov na adopciu, možno vás niektorý ňucháč chytí za srdce.

Monika Floriánová,

foto OZ Východoslovenské labky

V centre čakajú na domov aj mačky, napr. Rafaela

Čaká ich ďalší rušný rok

Povešť Kynologického klubu Čaňa už dávno presiahla náš mikroregión. Z roka na rok majú cvičitelia psov viac a viac stretnutí s deťmi zo základných škôl, materských škôl, ale aj s ľuďmi z firiem, obcí či mestských častí. Dobrý chýr sa v tomto prípade šíri rýchlo.

„Spolu sme v roku 2023 zorganizovali 14 ukážok našej činnosti,“ netají spokojnosť šéf kynológov **Martin Kovaľ**. Aj pre nich samých bola sezóna mimoriadne pestrá a v tomto roku to zrejme nebude inak. „To sa týka aj psov, ktorí si museli zvykať na rôzne miesta a oveľa ťažšie prostredie, ako majú doma na cvičáku.“ Rok ukončili kynológovia a ich štvornohí zverenci vianočnými pretekmi spestrenými kapustnicou.

V roku 2024 ich čaká hlavne práca s mládežou a výchova pokračovateľov tohto ušľachtilého konička. „V máji sa konajú skúšky podľa Národného súšobného poriadku SR, v septembri sa musíme pripraviť na skúšky podľa Medzinárodného súšobného poriadku,“ približuje Martin.

Najprestížnejšou udalosťou bude po niekoľkých rokoch znova výstava a hodnotenie (bonitácia) klubu belgických ovčiakov na východnom Slovensku. „Uskutoční sa u nás v kynologickom areáli v Čani. Nielen na túto, ale aj na ďalšie podujatia chceme vašich čitateľov čo najsrdečnejšie pozvať.“ Všetko podstatné sa dozviete na fejsbukovej stránke Kynologický Klub Čaňa. **mk/ao**

Martin s jedným zo zverencov

Valaličanka reprezentuje v bowlingu

Oveľa viac než „krčmový šport“

Povedali by ste, že mladú dámu privedie k športu jej babka? Presne tak to bolo v prípade Viktória Vanátovej, ktorá sa už tri roky venuje bowlingu.

Jej babka približne 10 rokov. Obe sú členkami Športového bowlingového klubu (ŠBK) Košice. Viktória sa medzitým vypracovala na medzinárodnú úroveň. V roku 2023 sa stala vicemajsterkou Slovenska do 18 rokov a bola členkou juniorskej reprezentácie na európskom šampionáte vo Viedni.

„Zaujalo ma, aká dôležitá je pri bowlingu presnosť a premýšľanie nad hrou. Mnohí si myslia, že ide len o krčmový šport, no je to veľmi strategická hra, kde sa športovec musí prispôbiť rôznym podmienkam, každou hrou získava nové znalosti a to ma naozaj baví,“ približuje Valaličanka.

Podľa nej sa dá na začiatok trénovať v akomkoľvek bowlingovom centre. Popri zlepšovaní techniky je však dôležité celkové posilnenie tela, keďže bowling zaťažuje telo jednostranne.

Členovia ŠBK Košice sa pravidelne zúčastňujú rôznych turnajov na celom Slovensku i v zahraničí, niekoľko

družstiev pôsobí v slovenských ligách. Samotná Viki v súčasnosti hrá v družstevnom družstve.

Na viedenskom majstrovstve Európy má skvelé spomienky. „Slováci súťažili v tímoch, dvojiciach a aj ako jednotlivci. Naším chlapcom sa vo dvojiciach podarilo získať bronzovú medailu.“

Slovenský bowlingový zväz nedávno obnovil dievčenský tím a Viktória bola tiež pozvaná reprezentovať. „Nasledoval niekoľkomesačný tréningový plán a hľadanie finančných prostriedkov,

Na európskom šampionáte v Rakúsku

aby som sa mohla zúčastniť. Pokiaľ ste húževnatí a cieľavedomí, nebojte sa skúšať nové veci, lebo sa nakoniec aj vy môžete dostať do reprezentácie.“

A na záver otázka: Čo by ste poradili príležitostným bowlerom, ako sa dá čo najlepšie udržať presnosť hodov počas zápasu? Viktória odpovedá: „Odporu-

čila by som nepozerať sa na kolky, ale na šípky na dráhe. Sú bližšie a ľahšie tak namierite svoj hod. Keď sa budete sústreďovať na to, aby ste guľu hodili čo najrovnejšie a budete sa snažiť trafiť sa do okolia strednej šípky, padne vám väčší počet kolkov, ak nie rovno strike, čo znamená, že spadnú všetky.“

Február patrí v Čani neodmysliteľnému bowlingovému turnaju. V tomto roku sa zapojilo 17 tímov. Kvalifikácia prebiehala 12. a 13. februára, o týždeň neskôr sa bojovalo o prvenstvo. To si napokon odniesli Čanianski otužilci, ktorí vo veľmi vyrovnanom finále porazili Mercy team. Na tretej priečke skončilo družstvo PARTIA. Vo finále jednotlivcov zvíťazil Marián Slivkár, ktorý sa stal aj najlepším hráčom Čane. V boji o titul zdolal Slavomíra Vargu, ktorý súťažil o tretie miesto aj v súťaži družstiev, preto si odniesol cenu za najlepšieho hráča turnaja. Medzi ženami určili za najlepšiu čaniansku bowlerku Janu Zlackú.

Rodiny si zašportovali

Čanianska základná škola usporiadala pre žiakov a ich rodičov športový deň. V sobotu 3. februára sa prišlo pri fyzickej aktivite vyžiť dohromady vyše 100 ľudí. Prvá časť dňa patrila štvor-

hodinovému maratónu v bedmintone, druhá volejbalu – a to aj pre začiatočníkov. „Bolo veľmi príjemné vidieť na ihrisku deti a ich rodičov,“ teší sa učiteľ Ján Falis.

Pieniny v našom regióne?

Máme riekku aj chuť

Zaiste každý pozná turistickú destináciu Pieniny - Červený Kláštor s atraktívnym splavovaním Dunajca plťou, na rafte alebo kanoe. Osobne som si to pred časom vyskúšal, samozrejme s inštruktorom. Bol to super zážitok. Vtedy som si hovoril, škoda, že niečo podobné nemáme u nás...

Najskôr mi napadlo: nemôžeme asi mať všetko, o čom snívame. No časom som si položil otázku, prečo nie?

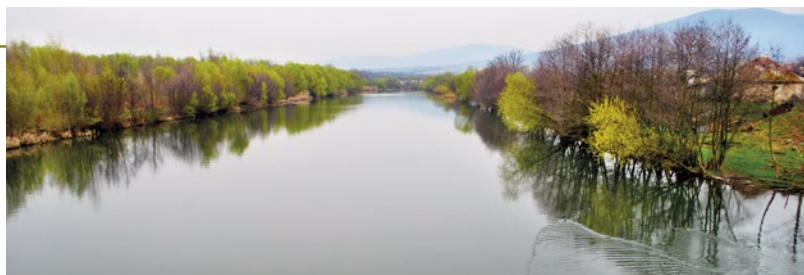
Máme aj riekku, aj chuť robíť nové veci... možno netreba na začiatok až tak veľa... Niekedy začiatkom roka 2015 ma v úrade navštívil **Luboš Grajcar** z organizácie Splavujeme.sk s tým, že sa zaoberajú myšlienkou splavovania Hornádu od Ružína po hranicu s Maďarskom. Dali sme dokopy pár myšlienok a dohodli sme sa, že skúsime hľadať možnosti financovania projektu zameraného na rozvoj takejto turisticko-akratickej atrakcie aj v našom regióne.

Keď sa už zdalo, že v programovacom období EÚ 2014 - 2020 nebude nič, karty sa obrátili. V roku 2016 sa objavila výzva Ministerstva

investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR no a tam v rámci programu cezhraničnej spolupráce INTEREG HU-SK bola možnosť podpory cezhraničnej spolupráce v cestovnom ruchu. Wau, výzva akurát pre nás!!! Tak trochu tomu stále neverím, ale dnes máme zrealizovaný projekt v hodnote vyše 1,5 mil. eur! Čo znamená?

V úseku Hornádu od Ždane po hranicu s Maďarskom budú mať záujemcovia o tento vodný šport možnosť splaviť riekku. A ako? Prostredníctvom mobilnej aplikácie si v prístavoch - vybudovaných nástupných a výstupných miestach - môžu požičať kanoe s príslušenstvom z uskladňovacích kontajnerov. Konkrétne: Ak si požičiate loď v Ždani, viete ju vrátiť do kontajnera cez apku v Trstenom pri Hornáde alebo v Milhosti. Tí zdatnejší môžu pokračovať do Maďarska, kde sú k dispozí-

Hornád na premiéru čaká

ciť ďalšie tri kontajnery - teda splav ďalších takmer 20 km. A navyše - do projektu je zapojená aj Veľká Lodina, Kysak, Trebejov i ďalšie obce.

Veľmi sa teším, keď projekt slávnostne predstavíme verejnosti na začiatku tohtoročnej letnej turistickej sezóny v máji a odovzdáme ho do užívania.

Úprimne ďakujem všetkým partnerom projektu, hlavne kolegovi **Matejovi Kočíšovi**, starostovi z Trsteného pri Hornáde, ktorý ho od začiatku podpo-

roval. Tiež Košickému samosprávnemu kraju - v zastúpení organizáciou Košice región turizmus a jej riaditeľkou **Lenkou Vargovou Jurkovou** - ktorý výrazne prispel aj finančne. Bez tejto pomoci by sme to v rámci predfinancovania nezvládli. Vďaka patrí tiež kolegom z Kysaku, Družstevnej pri Hornáde, Kostolnoch nad Hornádom či obci Milhost a maďarským partnerom.

Ján Kokarda,

starosta Ždane, predseda RZO

Kontajner - požičovňa kajakov s prístreškom v Ždani

Losovanie čitateľskej súťaže

Ďakujeme všetkým čitateľom, ktorí sa zapojili do súťaže s webom regionhornad.sk a časopisom Abovský hlásnik. Zo zaslaných správnych odpovedí na otázku z č. 4/2023 - Kolko chovateľov vystavovalo na Oblasťnej výstave zvierat v Gečí? 119 - sme vylosovali **Emíliu Stankovičovú z Košíc**. Odmeníme ju vecnou cenou. Gratulujeme!

red

S výhercom z Hlásnika č. 3 Marošom Kóverom z Čane, ktorý sa s rodinou pravidelne zapája do súťaží, sme sa porozprávali pri kavičke v košickej kaviarni

30-ROČNÝ PRÍBEH RODINNEJ FIRMY

Spoločnosť VAMEX, a.s., Košice sa zaoberá výrobou pekárenských a cukrárenských výrobkov, ďalej vykonáva obchodnú činnosť v sortimente: chlieb a pekárenské výrobky. V súčasnej dobe je pekáreň najväčšou pekárňou na Slovensku s rozlohou 10 000 m², ktorá zamestnáva približne 300 zamestnancov a svojou mesačnou produkciou približne 1 500 ton pekárenských výrobkov pokrýva celý východoslovenský kraj a s obmedzeným sortimentom aj zvyšok Slovenska. VAMEX, a.s., Košice je na trhu už viac ako 30 rokov a patrí medzi technologických lídrov s dôrazom na dostupnosť a kvalitu našich produktov.

Ak sa chcete stať súčasťou nášho príbehu aj vy, neváhajte nás kontaktovať.

- ▣ VAMEX, a.s., Košice
- ▣ Lubina 2053/1, 040 12 Košice
- ▣ Personalne.praca@vamex.sk
- ▣ 055/ 783 60 40, +421 911 871 789

www.vamex.sk

7. ročník Hokejového turnaja o pohár RZOH

Elektrizujúca atmosféra

Hokejový turnaj obcí regiónu Hornád má nového víťaza! Po výborných zápasoch plných napätia sa majstrom regiónu stal tím Hurikán Čaňa.

„Dokázali sme to! Po ôsmich rokoch trpkosti zaslúžene prišlo aj na naše mužstvo z Čane. Konečne sa nám podarilo zdoľať súpera vo finále. Výsledok zápasu nič iné nenaznačuje, len že sa stretli silné mužstvá s chuťou zvíťaziť. Diváci, bez vás by sme to nedokázali. Famózna, bláznivá

a elektrizujúca atmosféra, ktorá bola vami vo finálový večer vytvorená, si zaslúži jedno veľké ďakujeme,“ napísali víťazi s radosťou na sociálnu sieť.

Na finále 6. januára prišlo na zimný štadión v Čani fančiť takmer 500 divákov. Tím Hurikánu, ktorý v minulom ročníku skončil tretí, v základnej skupine C nazbieral plný počet bodov a vo finále porazil mužstvo Sokolian 1:0. Boj o 3. miesto zvládli chlapi z Hanisky, s ktorými dlhé roky hrá aj miestny farár **Jozef Ondovčák**. Pre-

kvapili svojich súperov, keď najprv s plným počtom bodov vyhrali skupinu B a potom v semifinále porazili tím Vyšnej Hutky 6:2.

Celkovo si v turnaji zmeralo sily 12 mužstiev. Za najlepšieho brankára bol vyhlásený **Maxim Bobko** zo Sokolian. Ocenenie najlepší strelca si prevzal **Matej Janke** zo Sokolian, ktorý vsietil 11 gólov. Najlepším nahrávačom sa stal **Samuel Sabo** z Hanisky a najlepším hráčom **Andrej Tóth** z tímu Hurikán Čaňa. O tom, že turnaj obcí stál za to, svedčia slová uznania od **Gabriela Bindu**, vedúceho čanianskeho mužstva: „Tento ročník bol topka. Vysoká úroveň organizácie a mužstiev, množstvo divákov – ako u profesionálov. Zhodli sme sa, že mu chýbalo už len jedno, že tu nebola televízia. Všetkým organizátorom ďakujeme za vytvorenie

Najlepší brankár turnaja, Maxim Bobko zo Sokolian

super podmienok počas celého turnaja, a aj rozhodcom, mali to s nami ťažké, ale aj my s nimi.“

Radost víťazov z Čane

Obhájili víťazstvo

Chlapci z Trsteného pri Hornáde **Dominik Slimák, Tomáš Slimák a Jakub Šelepský** skvelo reprezentovali svoju obec na 4. ročníku Stolnotenového turnaja obcí vo Vyšnej Myšli. Už druhýkrát po sebe sa im podarilo tento turnaj vyhrať. V kultúrnom dome si na troch stoloch 27. januára meralo postreh a šikovnosť osem trojčlenných tímov, z toho dva z obcí zo susedného Slanského mikroregiónu. Vybojovali si takéto výsledné poradie: 1. Trstené pri Hornáde, 2. Vyšná Myšľa (tím 1), 3. Vyšná Hutka, 4. Nižná Myšľa, 5. Blažice, 6. Nižná Hutka, 7. Vyšná Myšľa (tím 2), 8. Bohdanovce. Turnaj zorganizoval Bežecký klub obce Vyšná Myšľa v spolupráci s obcou.

Víťazná trojica z Trsteného p.H.

Stranu pripravila **Monika Floriánová**

Majerník v Jedenástke roka

V Košiciach slávnostne vyhlásili výsledky ankety 25. ročníka Jedenástka roka 2023 IV. ligy - MR východ. Ideálna jedenástka VsFZ vzišla z hlasovania 18 trénerov a dostal sa do nej aj Štefan Majerník z klubu FK Čaňa.

Skúsený hroťák ukončil minulú sezónu v Kalši málo vídaným nástrelom 35 gólov! V lete prestúpil do Čane a pokračuje v zakončovani. Hoci... „Gólov mohlo byť viac. Veľmi veľa šancí som pozahadzoval. Nie

každá polovica sezóny je výstavná. A góly nie sú všetko,“ uviedol urastený kanonier Štefan. Je jediným z nominovanej zostavy, ktorý už absolvoval vyhlásenie Jedenástky roka VsFZ. Dokonca v nej figuruje tretíkrát v rade. Pokukuje už výhľadovo po rekordéroch, ktorí majú päť dresov z tejto akcie? „To už asi nie. Vek nepustí. Každý rok je to ťažšie. Kým však rodinka schvaľuje môj koníček a manželka je k nemu tolerantná, tak ešte pohrám,“ dodal.

Abovský hlásnik, štvrtročník Regionálneho združenia obcí Hornád. Adresa: Osloboditeľov 22, Čaňa, IČO: 319 65 041, **redakcia:** Communication House, s.r.o., **adresa:** Havanská 19, 040 13 Košice, **e-mail:** regionhornad@gmail.com, **web:** www.regionhornad.sk, **vedúca redaktorka:** PaedDr. Katarína Eva Čániová – tel: 0905 812 883, **predseda redakčnej rady a redaktor:** Mgr. Anton Oberhauser – tel. 0905 497 971, **redaktorka:** Ing. Monika Floriánová, **redakčná rada:** Ing. Miloš Barcal, Ing. Ján Kokarda, Ing. Štefan Petrik, Michal Rečka, Mgr. Denisa Vargová, JUDr. Lubomír Vranka, **distribúcia** - Obecný úrad Ždaňa, tel. 055/698 00 21. Vychádza ako štvrtročník pod registračným číslom EV 3592/09, ISSN 1339 - 2549, **sadzba:** Jozef Veselý - FOGRA studio Košice, **tlač:** ROTAPRINT, s.r.o. Redakcia nezodpovedá za obsah doručenej inzercie.